

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 1 lipca 2022 r.

Poz. 4358

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.618.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 29 czerwca 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLIII/572/2022 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 26 maja 2022 r. w sprawie nadania drodze prywatnej nazwy Lechitów, w części określonej w tytule uchwały w zakresie wyrazu: „prywatnej” oraz § 1 uchwały w zakresie wyrazu „prywatnej”, jako sprzecznej z art. 2 Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”, w zw. z art. 2 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 ze zm.).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 maja 2022 r. Rada Miejska w Jaworznie podjęła uchwałę Nr XLIII/572/2022 w sprawie nadania drodze prywatnej nazwy Lechitów.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 30 maja 2022 r.

W podstawie prawnej przedmiotowej uchwały Rada powołała się na art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy o samorządzie gminnym. Zgodnie ze wskazanym przepisem *do wyłącznej właściwości rady gminy należy: podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470 i 471), a także wznoszenia pomników*. Z powyższego wynika, że Rada może nadać nazwę ulicy będącej drogą publiczną lub drogą wewnętrzną.

Mocą § 1 przedmiotowej uchwały Rada postanowiła *nadać nazwę ulica „Lechitów” drodze prywatnej, położonej na działce nr 5372 w obrębie 0122*. W przepisie tym Rada posługuje się pojęciem niezdefiniowanym tj. „droga prywatna”.

Z przepisu art. 1 ustawy wynika, że: *Drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub innych przepisach szczególnych*. Z kolei w art. 2 ust. 1 ustawy o drogach publicznych wskazano, że *drogi publiczne ze względu na funkcję w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie: drogi krajowe, drogi wojewódzkie, drogi powiatowe i drogi gminne*. Powyżej przywołany przepis stanowi zamknięty katalog dróg publicznych, który nie przewiduje kategorii „drogi prywatnej”, nie wprowadza również jakichkolwiek podkategorii dróg publicznych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 1-4 ww. ustawy.

Z kolei droga niezaliczona do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowana w pasie drogowym tych dróg jest drogą wewnętrzną. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi. Natomiast z art. 8 ust. 1a ww. ustawy wynika, że podjęcie przez radę gminy uchwały w sprawie nadania nazwy drodze wewnętrznej wymaga

uzyskania pisemnej zgody właścicieli terenów, na których jest ona zlokalizowana. Przepis ten posługuje się zatem pojęciem „droga wewnętrzna”, a nie „droga prywatna”.

Zdaniem organu nadzoru przepisy uchwały o charakterze powszechnie obowiązującym – a taki charakter posiada przedmiotowa uchwała - winny być jednoznaczne i czytelne oraz niebudzące żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Tymczasem, użyte w uchwale sformułowanie „droga prywatna” nie czyni zadość powyższemu wymogom. Z powyższej regulacji nie można precyzyjnie wywieść, jakiej drodze w rzeczywistości Rada nadała nazwę. Czy chodzi o drogę publiczną, czy też o drogę wewnętrzną. Należy zasygnalizować, że regulacje niejasne, stanowią naruszenie zasady demokratycznego państwa prawnego, wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP wynika, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. *akt K 6/02, publ. Dz. U. z 2002 r., nr 78, poz. 715*) podniósł, iż przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego - dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań.

Tym samym należy uznać, iż niezastosowanie się rady gminy do powyższych wymogów traktuje się jako istotne naruszenie prawa. A zatem uchwała w ww. części podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 2 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, z których jasno wynika, iż Rada Miejska może nadać nazwy drogom zaliczonym jedynie do kategorii dróg publicznych oraz drogom wewnętrznym. Ustawa nie posługuje się pojęciem „droga prywatna”.

Jednocześnie wskazuję, że możliwe jest doprowadzenie do stanu zgodnego z prawem poprzez wyeliminowanie z treści przedmiotowej uchwały wyłącznie sformułowania "prywatnej". Należy bowiem uznać, iż wymieniona droga położona na działce nr 5372 w obrębie 0122 jest drogą wewnętrzną, na nadanie której - zgodnie z uzasadnieniem do projektu ww. uchwały - zwrócili się wszyscy współwłaściciele drogi, proponując nazwę - Lechitów. Rada Miejska była zatem uprawniona do podjęcia przedmiotowej uchwały.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały - w części wskazanej wyżej, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz